

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 43. Lutherus præsentiæ realis vindex contra Sacramentarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI. *sus hæc unica Sacramentariorum secta ha-*
A.C 1526. *bet, Carolstadius ex his vocabulis pronomen*
Hoc misere detorquet in visibile Christi
corpus. Zwinglius autem verbum Est, ad
ly significat, macerat. Oecolampadius no-
men Corpus torturæ subjicit: alii totum
textum excarnificant, alii invertunt voca-
bulum Hoc ex primo in postremum locum.
Alii brevi ex ovo excludentur, qui verba
consecrationis obtruncabunt; præter hos alii
accedunt, ut septenarius numerus complea-
tur, qui dicunt, non esse de his contendendum.

§. XLIII.

Lutherus præsentiae realis vindex contra Sacramentarios.

Serm. de Corp. & Sang Christi defens. verbi Coenæ, quod verba adhuc stant. tom 7. f. 277. & 381.

Lutherus, quamvis integras novæ reformationis turmas sectasque contra se insurgere ægerrime ferret, nihilominus earum opinionibus accedere inconsultum judicabat, sed constanter, validisque rationibus præsentiae realis fidem contra Sacramentarios tuebatur; nec inani profus conatu; quippe ejus sententiæ sacer Codex & traditio suffragabantur, ex quibus demonstrabat, si verba Christi Domini adeo clara, & plana ad figuras detorquere liceret, & quidem sub obtentu, quod in sacris literis passim figuratæ reperiantur locutiones, inde sat amplam parari viam,
 ut

ut quivis totum sacrum Codicem, cun-^{Sæcul XVI.}
 ctaque salutis nostræ myſteria ad figu- A.C. 1526.
 ras detorquere poſſet, hoc itaque my-
 ſterium eadem ſubmiſſione, qua cetera,
 recipiendum eſſe affirmavit, nec de ra-
 tione nec de natura nos ſollicitos eſſe
 voluit, unice tamen Chriſto Domino,
 ejuſque verbo inſiſtendum tradidit:
 „ Chriſtus Dominus, ait Lutherus, in
 „ inſtitutione non loquebatur nec de fi-
 „ de, nec de Spiritu ſancto, dum di-
 „ xit: *Hoc eſt corpus meum*; non enim
 „ inquiebat, fides te participem reddet:
 „ corporis mei manducatio, de qua lo-
 „ quitur Chriſtus, non eſt manducatio
 „ myſtica, ſed oris manducatio; unio
 „ fidei etiam extra Sacramentum con-
 „ ſummatur, nec credi poteſt, quod
 „ Chriſtus Dominus verbis adeo diſer-
 „ tis nobis nihil ſpeciale, ac reale de-
 „ derit. „ Poſtea efficacius inſiſtebat
 Lutherus verbis D. Pauli, ubi Apoſto-
 lus relatis hiſce verbis: *Hoc eſt corpus*
meum, adeo ſevere condemnat eos, qui
 non *dijudicant Corpus Domini*, ſed *ſe-*
reos faciunt Corporis & Sanguinis Domi-
ni. Subjungit denique, quod D. Paulus
 ubique de vero, non autem figurato cor-
 pore loqui voluerit, atque ex ipſis illius
 verbis manifeſte eluceat, quod ejusmo-
 di impios condemnet, non ſolum ideo,
 quia Chriſto Domino injuriam intule-
 runt

Sæcul. XVI. runt in ejus donis, sed quia propriam
 A.C. 1526. illius personam contumeliis affecerunt.

Postmodum totus in eo erat, ut quæ contra hasce veritates opponerentur, dissolveret; cum igitur nonnulli hæc Christi Domini verba Joan. 6. *Caro non prodest quicquam*, objectarent, hinc ex illis sciscitabatur, qua fronte Christi carnem nihil prodesse, asserere auderent, atque illi divinæ carni, quæ tamen vitam tribuit, ea verba adscribere præfumerent, quæ tamen Christus mere de sensu naturali edixit, aut saltem de carne eo modo accepta, quo illam Capharnaitæ intelligebant, aut perversi Christiani eam recipiunt, illique fidem non associant, nec simul spiritum & vitam, qua repleta est, accipiunt. Dum vero alii Luthero humanas rationes opponebant, atque inter ceteras dicebant, qua ratione corpus in tot locis simul, atque integrum in tam exiguis particulis esse valeat? Ipse ab eis quæsit, quo pacto Deus unitatem suam in Trinitate Personarum conservet; quomodo ex nihilo creaverit cælum & terram, & Filium suum carne humana induerit, qua ratione efficere potuerit, ut divinum Verbum ex Virgine nasceretur; denique cum Sacramentarii dicerent, quod hæc controversia res levis esset, ob quam chari-

charitas, & pax non esset dissolvenda, Sæcul. XVI.
A.C. 1526.
his ipse respondit: Quis ergo Carolsta-
dium, ut litem ordiretur, compulit,
quis Oecolampadium & Zwinglium ad
scribendum adegit: *Maledicta sit in om-
nem æternitatem illa concordia, ex qua mi-
sere Ecclesia dilaceratur, & quæ conclu-
ditur in præjudicium veritatis.* Ejusmodi
argumentis Lutherus non raro Zwinglii
Sectatoribus os obturabat.

§. XLIV.

*Transubstantiatio a Luthero perpe-
ram negata.*

Lutherus, quod proprium ac literalem
Verborum Christi sensum tanta effi-
cacia propugnasset, adeo vehementer læ-
tabatur, ut haud continere se posset,
quin jactabundus exclamaret: *Papistæ
ipsi mihi concedere debent, me melius ipsis
propugnasse sensum literalem, certus sum,
si omnes in unam massam funderentur, non
tam fortiter hanc veritatem defenderent.* Ast
brevis in novum prolapsus errorem, tran-
substantiationem negavit; idque illi
Zwinglius, omnesque Figurati sensus
defensores luculentis omnino argumen-
tis exprobrabant; observabant enim,
Christum non dixisse: *Corpus meum est
hic, vel Corpus meum est sub hoc, & cum
hoc, aut, hoc continet meum corpus, sed
simpli-*